

Dobrý.info

regionální časopis

Osobnost regionu ROMAN SULC

ZDARMA do sítě stojanů ■ inzerce firem a živnostníků ■ společnost ■ kultura ■ historie

EDITORIAL

Prázdninové toulání...

S Dobrým infem i v srpnu!

Srpnové toulání regionem a potažmo celou Českou republikou je tip na druhou polovinu prázdnin. A to z několika důvodů. Tím prvním je rozhovor s Romanem Sulcem. Tato osobnost připravuje reportáže z Kolínska, Kutnohorská Polabí i Posázaví do nedělní Toulavé kamery, vysílané Českou televizí. Kromě toho je autorem webu Cesty a památky, kde je mnoho tipů na zajímavé výlety. Více v rozhovoru s ním. Toulky krásami naší vlasti nemusí být však jen pěšky či na kole. Znovuobjevení se dočkala totiž koloběžka. Tento originální dopravní prostředek nabírá opět na popularitě, což se dozvíte v příspěvku Karla Nováka. No, a třetí důvod, proč zvolit toulky po krajích českých a nebo třeba slovenských, o něm píšeme v cestovateckém deníku, je nasnadě při pohledu na zprávy z šíleného dění v západní Evropě. ... Ale zpět k našemu obsahu.

Dovolená v letech minulých je druhý díl retro příspěvku M. Štrobla. Při pohledu na množství kulturních akcí, pořádaných v srpnu, je o zábavu postaráno: Kutnohorské léto, Kulturní léto v Gask, Otevřené čtvrky v KH, Otevřená ulice v Kolíně, letní hudební a divadelní festivaly pod širým nebem, letní kina, závody veteránů, historické slavnosti, výstavy, otevřené plovárny a koupaliště atd. Lákadla pro toulání je prostě hodně – v kulturním přehledu přinášíme ucelenou nabídku. V závěru vydání nás Veselé info přesvědčí, že Jaroslav Skoupy není na humor vůbec skoupý, a že článků je v tomto vydání o mnoho více.

Krásné a pohodové toulání po naší vlasti, vždy se šťastným návratem, vám přeje za Dobrý info

Dělan Lapáček

PS.: ...a jak se píše v rubrice zdravé výživy o dodržování pitného režimu, tak pánové, pozor – nikde se po doplnění tekutin nezastoulet! Víte, že to ženy nemají rády :-)

EVROPA
REALITNÍ KANCELAR
KUTNÁ HORA

více na stránce 9

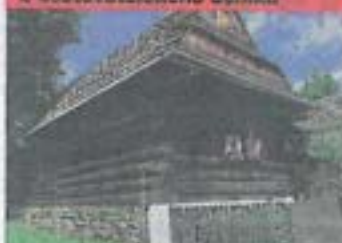
v regionu našeho srdce

Z regionu

Výstava Vladimíra Jiránka
s. 7

Z cestovateckého deníku

Slovensko
s. 14

Z regionu

Soutěž veteránů Rataje n. S.
s. 6

Moudro na srpen

Každý, kdo potřebuje více než jedno zavazadlo, je turist, nikdo cestovatel.
Jaroslav Skoupy pro Lada

**RÁDKOVA INZERCE
ZDARMA**

Toulavý patriot s objektivem

„I když jsem náplava, cítím se už dávno být pravým Koliňákem,“ řekl mi během našeho rozhovoru Roman Šulc, fotograf, novinář, cestovatel a popularizátor památek Kolínska, kterým se věnuje na svých webových stránkách cestypamatky.cz. Jde o zcela nekomerční projekt, který pojímá jako soukromý vklad pro region a jeho obyvatele i návštěvníky. Nejen tam ale propaguje Kolínsko. S jeho reportážemi, které vytváří s kameramanem Janem Kubkou, se už osm let můžeme setkávat v nedělní Toulavé kameře, která patří k nejsledovanějším pořadům České televize, s jejich cestopisnými reportážemi z celého světa o rok déle v magazínu Objektív. Roman Šulc má přitom ale úplně jiné povolání. Už ve třetí generaci je „na dráze“.

Dědeček pracoval jako strojevedoucí, babička jako vlakvedoucí, otec byl také u tehdejších ČSD, a tak vše, co se točí kolem železnice, bylo doma samozřejmostí. On sám na železnici začínal jako výpravčí, pracoval také jako průvodčí, a když byl před dvaceti lety vyhlášen konkurs na místo v Generálním ředitelství ČD, přihlásil se. Uspěl, a tak se dostal do Oddělení tarifů, předpisů a zkoušek jako referent. Později se z něj stal vedoucí tohoto oddělení.

Promiňte, ale „úředničina“ mi moc nejde dohromady s romantikou cestování, památek a historie. To jste chtěl být odmalička železničákem?

Ale kdepak, toužil jsem být kuchařem nebo učitelem, samozřejmě také kosmonautem jako tehdy všichni. Ani nevím, jak se stalo, že jsem se ocitl na kutnohorské průmyslovce, přitom jsem naprostý technický antitalent. Z češtiny jsem měl sice za jedna, zato z technických předmětů jsem sotva procházel. Mám takové podezření, že jsem se na škole udržel z velké části i proto, že jsem ji vyhrával všechny soutěže, ve kterých tak specializovaná škola nikdy nesoutěžila, například jsem se dostal do celostátního kola Středoškolské odborné činnosti s prací na téma Metodika práce s mládežnickým oddělením, vyhrával jsem pro ni také různé recitační soutěže apod.

Vystudoval jste rovněž žurnalistiku na Palackého univerzitě v Olomouci. To také moc nejde dohromady s prací na železnici... Proč novinářina?

Studoval jsem ji při zaměstnání, skončil jsem ve čtyřiceti. Já jsem vždycky někam přispíval, v mládí třeba do týdeníku Nymbursko, pak do železničních periodik. Největší motivací ke studiu žurnalistiky byla ale skutečnost, že když jsem ještě nebyl na pozici vedoucího oddělení, psal jsem předpisy pro zaměstnance ČD. Vadil mi takový ten úřednický zažitý styl, cítil jsem, že bych se chtěl zlepšit v češtině, dozvědět se něco o stylistice, tvorbě atd. První setkání s lektory na vysoké škole znamenalo pro mě lok. Pochopil jsem, že když se umí s jazykem zacházet, je to nádherná, protože čeština je úžasně bohatý jazyk, pro každý pojem máte třeba šest slov. Dneska se mi studium novinářiny zdá už ve mě práci pro Toulavou kameru a Objektív.

Říkáte o sobě, že jste „kolínská náplava“. Odkud pocházíte?

Narodil jsem se v Poděbradech. A od dětství měl pro nás Kolín jakési stigma „velkoměsta“. Pro nás byla totiž za socialismu cesta do Kolína něco jako cesta do Prahy – co jsme nemohli sehnat v Poděbradech, pro to se jelo do Kolína. Třeba pro díly na auto, v Kolíně byla – na rozdíl od Poděbrad – Mototechna. Sousedka, která pracovala v Kolíně, nám od tamtud zase vozila chleba, protože ten kolínský byl lepší než nymburský.

Když jsem se v roce 1991 přestěhoval do Kolína kvůli výměně bytu, ocitl jsem se ve městě, které jsem vůbec neznal. Dokonce jsem ani nevěděl, jak se jmenuje kolínská katedrála. To mi vadilo, a tak

Na reportáži v Jemenu

jsem se snažil město poznat. Jezdil jsem po něm a posléze po okolí na kole a byl jsem v úžasu. Nymbursko je rovina, poměrně chudá na památky, kdežto Kolínsko je zvlněné, nabízí zajímavé krajinné pohledy, a navíc je plné úžasných historických památek. Jakmile jsem si to uvědomil, začal jsem si objevované památky fotit a zapisovat, vytvořil jsem si svou vlastní kartotéku. Nejdřív na papíře, posléze na netu. Ta tvoří dodnes základ stránek Cesty a památky.

Jak vznikla vaše spolupráce s Českou televizí?

Všechno v životě je náhoda. Přes Miss Gipsy jsem se poznal se Šárkou Hrdličkovou, která se podílela na organizaci soutěže. Oslovila tehdy ČD ohledně sponzoringu. Dostal jsem se tak do poroty. Šárka dělala reportáže pro Českou televizi, neměla ale kameramana. Nabídl jsem jí Honzu Kubku, protože jsme

Objektiv byla odvysílána 15. července 2007. Byla z Litvy. V prvních reportážích jsme využívali již natočeného materiálu. Poději jsme cíleně vyjžděli do světa, zejména jihovýchodním směrem. Moc se nám líbilo na Blízkém Východě, ten jsme projeli několikrát – Egypt, Jemen, Írán, Sýrie. Dostali jsme se i do jihovýchodní Asie – Vietnamu, Kambodže, Laosu.

Dnes není díky internetu problém spojit se s místními organizacemi, které vám dají tipy na zajímavé reportáže, pomohou zajistit ubytování, dopravu apod. Poslední, 87. naše reportáž v Objektivu se vysílala 10. července a byla z litevského Vilniusu. Práci pro Objektív však chceme trochu potlačit a víc se věnovat Toulavé kameře, protože léta přibývají, a nám se už moc nechce tahat kameru a další techniku ve 40° C vedrech po světě.

„MOJÍ PRVNÍ OBJEVENOU PAMÁTKOU BYLA TYRZ HRADENÍN, JEZDIL JSEM K NÍ NA KOLE JAKO KLUK A BYL JSEM JÍ ZCELA FASCINOVÁN. DODNES JE TO MOJE SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST. PODĚKOVÁNÍ ZA ZAHÁJENÍ REKONSTRUKCE PATŘÍ ŘEDITELI REGIONÁLNÍHO MUZEA V KOLÍNĚ VLADIMÍRU ŘEŠLŮNKOVÍ.“

spolu předtím už cestovali a natáčeli cestopisné filmy, které byly samozřejmě soukromé, přesto jsme se je snažili dělat profesionálně. Honza se naučil nejen natáčet, ale i stříhat, já jsem se naučil dělat komentáře. Bylo to něco jako Cestomanie, ale soukromá.

Šárka souhlasila, že spoluprací s Honzou zkusí. Vyjeli spolu na reportáž pro Objektív do Chorvatska. Byla úspěšná, a pak i další společné reportáže. Po určité době nás napadlo, že bychom mohli televizi nabídnout vlastní reportáže z našeho již natočeného materiálu z Egypta, Litvy a dalších zemí. Přišel souhlas, a tak naše první reportáž pro

V čem se liší práce pro Objektív a pro Toulavou kameru?

Práce pro Objektív je poněkud volnější, zvolená témata nám v televizi neschvalují, pouze nahlásíme, o čem plánujeme natáčet. Než nám odvysílali první reportáž v Kameře, v Objektivu jsme za ten rok a čtvrt odvysílali už 14 příspěvků. Úspěšná spolupráce nás dovedla k myšlence, co takhle zkusit Toulavku, kam jsme původně chtěli jen občas přispívat reportážemi z Kolínska. Iveta Toušková, autorka a dramaturgyně Toulavé kamery, souhlasila, od začátku jsme si ale museli zvyknout na úplně jiný styl práce. Iveta má zcela jasnou dramatur-

gickou představu o formátu – délka příspěvku, musí to být živá reportáž, která má spád, nesmí se zahlíbit daty, protože jde o vlastivědný, populárně-naučný program, je ji třeba oživit zajímavostmi, pověstmi atd. Není to zpravodajství, je to vlastně pozvánka. Jde o to, aby reportáž diváky nalákala k návštěvě představovaného místa. Naše první reportáž pro Toulavou kameru byla odvysílána 12. října 2008 a představila malou a téměř neznámou vesničku na Kolínsku Chotouň, kde se podle legendy narodil jeden ze zemských patronů, sv. Prokop. Kromě Kolínska (38 reportáží) dnes točíme i na sousedním Kutnohorsku (17 reportáží), Nymbursku (6 reportáží), Vysokém (15 reportáží) i ve zbytku republiky (14 reportáží).

Funguje Toulavá kamera jako pozvánka?

Určitě. Jen pro příklad – když byla v únoru loňského roku odvysílána naše reportáž o výstavě Poklady starého Egypta v Regionálním muzeu v Kolíně, návštěvnost skokově narostla o 25 %, přesáhla 6000 návštěvníků, a výstava

zdá jednoduché, ale ve skutečnosti sběr materiálu do jedné reportáže zabere několik hodin, většinou začínáme v 9.00 a končíme ve 14 – 15.00 hodin. Musíme natočit ohromné množství záběrů, protože reportáž se staví na střihu, k tomu alespoň čtyři synchrony s místními aktéry či odborníky. Ty někdy vznikají i hodinu, opakujeme je několikrát, abychom dosáhli toho nejlepšího výsledku. Lidem musíme říkat, kam se mají postavit, kam se dívat, co dělat... Natočený materiál zpracováváme v domácí střížně a pak ho pošleme ke schválení.

Komentář čte profesionální spíkr, ale vy jste jeho autorem?

Ano, komentář píše podle sestříhaného materiálu, vše musí sedět na sekundu, dokonale do sebe zapadnout.

Nemáte za ta léta Kolínsko už tak zmapované, že není co objevovat?

Ne. Stále projíždím region a stále nacházím díky svým nezávislým spolupracovníkům z řad místních lidí, jakýchsi mých „udavačů“, nové věci – křížky,

S dlouholetým spolupracovníkem, kameramanem Janem Kobkou

chtěl bych ještě zdůraznit, že po vzniku stránek Cesty a památky mne odvolal dnešní ředitel Regionálního muzea v Kolíně Vladimír Řišlink, tehdy pracovník Národního památkového ústavu v Praze, který je profesionální historik. Můj projekt ho zaujal, a tak mi v začátcích hodně pomohl, abych se zbavil onoho romantizujícího, národně-budovalského pohledu na naši minulost, a budoval stránky podle moderní historiografie. Vděčím mu za mnohé. Vážím si jeho důvěry, dokonce jsem měl možnost podílet se na tvorbě jeho památkového Průvodce Kolínem. Celý jsem jej opatřil svými fotografiemi a navíc jsem mohl vytvořit i některé kapitoly.

Pokud vím, nepřestal jste psát a navíc máte další aktivity...

Ano, přispívám do Kolínského Prasu o regionální historii, mé reportáže našly uplatnění i v celostátních periodikách, například Uzbekistán v Magazínu Práva, nejvíce však píše do měsíčníku Turista, což je nejstarší časopis svého druhu u nás.

Organizuji zájezdy pro Kolíňáky do okolních zemí, v poslední době mě zaujalo Polsko, přesněji řečeno Dolní

Slezsko. Je to kraj pro nás panenský, nepoznaný, přitom oplývající množstvím krásných památek. Například takový hrad Książ pět kilometrů od hranic... Díky výborné spolupráci s Městskou knihovnou i Regionálním muzeem v Kolíně jsou naše výlety za symbolickou cenu a myslím, že zatím byli všichni spokojeni.

Loni jsem se poprvé zúčastnil s přednáškou nově otevřené kolínské Univerzity volného času, letos na podzim budu mít dvě přednášky jak pro první, tak i pro druhý ročník - o věžových tvrzích a pak o románských kostelech na Kolínsku.

No, a nedávno jsme si koupili dron, abychom ještě vylepšili naše reportáže pro Toulavou kameru, takže se teď učíme s ním zacházet a učíme se na pilotní zkoušky, které bychom měli absolvovat někdy v září...

Tak ať se vám i s dronem nadále daří objevovat pro nás krásy našeho regionu Srdce Čech!

Dana Čermáková

Fotografie autorka a archiv Romana Šulce

„VŠECHNY MÉ AKTIVITY VZNIKLY PROTO, ŽE JSEM CHTĚL PROPAGOVAT KDYSI ZCELA OPMÍJENÉ KOLÍNSKO, OPLÝVAJÍCÍ PŘI TOM ÚŽASNÝMI PAMÁTKAMI.“

byla dokonce vyhodnocena jako nejuspěšnější ze všech středočeských muzeí.

Musíte náměty a hotové reportáže pro Toulavou kameru nechat schvalovat?

Ano. Pokud něco není, jak má být, musíme to předělat, i veta je fakt hodně přísná šéfová. Ovšem díky tomu nás hodně naučila o femesle, a vše, co umíme, je jen a jen její zásluha. Díky tomu také dnes už dopředu dokážu zpravidla odhadnout, který námět se jí bude líbit a který ne, protože ne všechno se do Toulavky hodí. Natočit 3-45 minuty se

valy... Informuji mě o všem, co se děje, tedy o plánovaných i realizovaných opravách kostelů, tvrzí, hradů a zámků, studánek a dalších místních pozoruhodností. Okamžitě nové věci nafotím a aktualizuji jejich stav na webových stránkách Cesty a památky, takže se dá říci, že díky každodenním novým informacím jsou moje stránky takovou živou encyklopedií širšího okolí Kolína (nejen okresu Kolín). Bohužel evidují i chátrání některých památek... Každý den stránky navítíví v průměru tak 500 lidí, což považuji za velký úspěch.

SMÍŠENÉ ZBOŽÍ
U SUDKŮ
PŘÍBĚH POTRAVIN - GVOZDÍ, ZELENINA, NOVINY, ČASOPISY A DRACOTTICKÝ ŠKŮL!
TEL: 420 607 279 452
Drobná ul., Kasná Hora

Zdroj fotografií z akcí
i pro DOBRÝ INFO

svoboda.info

Tradiční zpravodajský server z Kutnohorska

tel: +420 607 279 452
rene.svoboda@seznam.cz
www.svoboda.info

VINOBRANÍ - DOŽÍNKY NA KAČINĚ
5. ROČNÍK, 10. 9. 2016

www.vinobranivakacine.cz